

Luister, Israël: de Heer, onze God, de Heer is de enige! Heb daarom de Heer, uw God, lief met hart en ziel en met inzet van al uw krachten. Zo roept het oude boek Deuteronomium (6, 4-5) zijn lezers op. De woorden van Jezus in het evangelie van Johannes gaan er op door. De schapen luisteren naar zijn stem, hij roept zijn eigen schapen bij hun naam en leidt ze naar buiten. Wanneer hij al zijn schapen naar buiten gebracht heeft, loopt hij voor ze uit en de schapen volgen hem omdat ze zijn stem kennen. (Joh. 10, 3-4)

Luisteren naar zijn stem. Luisteren naar wat Hij te zeggen heeft. Het is luisteren met de binnenkant, in de stilte van het hart. Het is open staan voor zijn woord en voor zijn liefdevolle, herderlijk zorgende nabijheid. Het is luisteren naar die stem die liefde uitsprekt en liefde is. Daaruit groeit 'kennis', niet in de zin van 'weten', maar in de zin van 'kennis hebben', verbonden zijn, liefde. In zijn eerste brief schreef Johannes: *ieder die liefheeft is uit God geboren en kent God. Wie niet liefheeft kent God niet, want God is liefde. (1 Joh. 4, 7-8)*

Luisteren naar zijn stem is intreden in de liefde van God zelf. Daar vinden wij eeuwig leven, *leven in al zijn volheid.* (Joh. 10, 10) Dat betekent: *we zullen nooit verloren gaan.* Jezus kan dat zeggen vanuit zijn diepe verbondenheid met zijn Vader: *'de Vader en ik zijn één.'* Die verbondenheid *gaat alles te boven.* In Jezus is die liefde van God mens geworden. Jezus is niet verloren gegaan, ondanks zijn dood op het kruis.

De Vader heeft Hem alles in handen gegeven: het leven en de mensen voor

wie dat leven bestemd is. Zo laat Jezus zijn stem klinken, vooral voor mensen die nood hebben aan verbondenheid, aan liefde, aan *leven in al zijn volheid.*

Zo volgen schapen hun herder. Het beeld van de schapen roept een gemeenschap op. Schapen leven immers in een kudde. De liefde van God voor mensen wordt liefde van mensen voor elkaar. Luisteren naar de stem van de herder brengt mensen samen en zet hen op weg naar een gemeenschap.

Luisteren, kennen, volgen. De woorden van Jezus zijn hoopgevend. Ze zijn een uitnodiging om samen te leven zoals God het bedoeld heeft: mensen in dienst van elkaar en in dienst van de gemeenschap. Zo worden mensen zelf herders voor elkaar. Dat gebeurt in heel concrete, gewone vormen van nabijheid en zorg. Zo gebeurt het koninkrijk van God.

Het leven van elke mens staat geschreven in de palm van Gods hand. *Wij zijn in Gods hand, met alles wat we zeggen, met al ons inzicht en al onze kundigheid.* (Wijsh. 7, 16) Niemand valt uit de beschermende, koesterende hand van God.

De woorden van Psalm 23 geven meer dan ooit vertrouwen:

*De Heer is mijn herder,
het ontbreekt mij aan niets.
Geluk en genade volgen mij
alle dagen van mijn leven. (Ps. 23, 1.6)*

Mijn schapen luisteren naar mijn stem,
ik ken ze en zij volgen mij.
Ik geef ze eeuwig leven:
ze zullen nooit verloren gaan
en niemand zal ze uit mijn hand roven.

Wat mijn Vader mij gegeven heeft
gaat alles te boven,
niemand kan het
uit de hand van mijn Vader roven,
en de Vader en ik zijn één.'

Johannes 10, 27-30

Jezus, goede Herder,
in ons bidden
laten wij onze stem meetrillen
op dezelfde golflengte
als uw stem.

Wij luisteren
naar de vertrouwde klank
van uw stem
en horen daarin
uw Woord van Leven.

Wij voelen ons verbonden
met U,
met God
en met vele mensen,
die ook luisteren.

Wij zijn dankbaar
voor de liefde en het leven
waarin Gij ons laat delen:
leven in al zijn volheid
eeuwig leven.

Zo voelen wij ons
geborgen en gedragen
door U
en in de palm
van Gods hand.

Dank daarvoor.
Amen.

Wie deze blaadjes per mail wil
ontvangen, kan daarvoor een mailtje
sturen naar lucmaes.belsele@skynet.be.

*In het Licht
van Gods Woord*

Luisteren - kennen - volgen